

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1801/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3921/20 од 10.03.2021. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3921/20 од 10.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3921/20 од 10.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2883/2019 од 15.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да му на име разлике од исплаћене до припадајуће плате исплати појединачне новчане износе наведене у изреци, за сваки доспели месец посебно, са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да тужена у његову корист уплати доприносе за обавезно социјално осигурање на износе из става првог изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3921/20 од 10.03.2021. године, одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплатама на име мање исплаћене плате и уплате доприноса у корист тужиоца, уз правилну примену материјалног права. Врховни касациони суд сматра да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, јер је ревизија усмерена на разрешење чињенично-правног питања конкретног спора. Не постоји ни потреба за одлучивањем о изузетној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе, јер тужилац уз ревизију не прилаже ни супротне одлуке у истој чињеничној и правној ситуацији, нити се на њих позива.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој парници тужилац је поднео суду 23.08.2019. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 993.932,33 динара.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић